

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204360
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719204360.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému C. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S. XXXX/XX, XXX XX W. o zaplatenie 770,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/75/2019-84 zo dňa 7. februára 2020 takto

rozhodol:

I. Súd nepripúšťa zmenu žaloby na základe podania žalobcu zo dňa 06.08.2020 v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 508,66 eur od 10.09.2016 do 15.09.2016.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 19Csp/75/2019-84 zo dňa 7. februára 2020 v prvej výrokovej vete o zamietnutí žaloby v napadnutej časti o zaplatenie 508,66 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 16.09.2016 až do zaplatenia potvrdzuje.

III. Rozhodnutie Okresného súdu Zvolen č.k. 19Csp/75/2019-84 zo dňa 7. februára 2020 v druhej výrokovej vete potvrdzuje.

IV. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete žalobu v celom rozsahu zamietol. V druhej výrokovej vete rozhodol, že žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09.09.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 770,66 Eur spolu s úrokmi vo výške 23,76 % ročne zo sumy 846,75 Eur od 16.09.2016 do 20.03.2019, zo sumy 770,66 Eur od 21.03.2019 až do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 010,66 Eur od 16.09.2016 do 22.09.2016, zo sumy 980,66 Eur od 23.09.2016 do 22.11.2016, zo sumy 930,66 Eur od 23.11.2016 do 30.05.2017, zo sumy 900,66 Eur od 31.05.2017 do 26.07.2017, zo sumy 870,66 Eur od 27.07.2017 do 20.03.2019 a zo sumy 770,66 Eur od 21.03.2019 až do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že jeho predchodca - spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len „CETELEM“) uzavrela so žalovaným dňa 14.05.2013 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a o vydaní kreditnej karty, kde bol schválený žalovanému úverový rámec 5 000 Eur, z ktorého žalovaný vyčerpal sumu 1 242,83 Eur

výbermi v hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 145,73 Eur predstavujú poplatky, ktoré CETELEM účtoval. Žalovaný uhradil do dňa podania žaloby sumu 1 142,61 Eur. V súlade s bodom 4.1 úverovej zmluvy, časť 3, nakoľko žalovaný nesplácal riadne a včas úver, vyhlásil CETELEM mimoriadnu splatnosť úveru dňa 15.09.2016, čím sa stal dlh žalovaného splatným v celom rozsahu.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd vyzval žalobcu na oznámenie, pre ktorú neuhradenú splátku bol úver zosplatený, pričom žalobca podaním dňa 08.10.2019 súdu oznámil, že žalovaný sa dostal do omeškania nezaplatením mesačnej splátky splatnej 10.12.2015. Na základe tohto oznámenia vyzval súd žalobcu dňa 15.10.2019 na späťvzatie žaloby pre premlčanie nároku.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 08.11.2019 oznámil, že s názorom súdu o premlčaní jeho nároku sa nestotožňuje. Uviedol, že dodržal postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“), nakoľko úver zosplatil 15.09.2016 až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania žalovaného so zaplatením splatných splátok a svoje právo mohol na súde uplatniť prvý raz až 16.09.2016 a keďže žaloba bola podaná na súde 09.09.2019, žalobca si uplatnil nárok v zákonnej 3-ročnej premlčacej dobe.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Na pojednávaní dňa 08.01.2020 sa nezúčastnil žalobca ani jeho zástupca, ktorí sa ospravedlnili. Žalovaný sa na pojednávaní k žalobe a k skutkovým tvrdeniam žalobcu nevyjadril.

6. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd konštatoval, že v spore nenastali účinky účinného popretia skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného a preto skutkové tvrdenia žalobcu nepovažoval za sporné. Za nesporné okresný súd považoval uzavretie zmluvy o úvere, čerpanie úveru vo výške 1.242,83 Eur, úhradu úveru vo výške 1.142,61 Eur, nesplácanie splátok riadne a včas, vznik omeškania so splácaním úveru a za nesporné považoval aj zosplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu (CETELEM) k 15.09.2016, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 28.09.2016. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že s účinnosťou od 05.12.2018 je súd povinný ex offa prihliadať aj na premlčanie nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 54a OZ ako v prospech, tak aj v neprospech spotrebiteľa.

7. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe žalobcu nie je možné pre premlčanie nároku podľa § 54a v spojení s § 103 OZ vyhovieť a preto žalobu zamietol. Vzťah medzi stranami sporu považoval za spotrebiteľský vzniknutý na základe zmluvy o úvere. Odkázal na ust. § 54a OZ a na dôvodovú správu k tomuto ustanoveniu, keď pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby nie je z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Základným cieľom uvedenej úpravy je dosiahnuť stav, aby sa dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv vymáhali len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť jeho pozícia oslabená. Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktorý nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa rozumie aj súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Odkázal na závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, v zmysle ktorého pri aplikácii § 54a OZ súd by mal prihliadať na premlčanie uplatňovanej pohľadávky ex offa vzhľadom na účel citovaného ustanovenia. Novela Občianskeho zákonníka sa pritom vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, na spotrebiteľa aj na dodávateľa, pričom kolégium poukázalo na prechodné ust. § 879v OZ.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzajúc z nesporného tvrdenia podľa § 151 CSP a z vykonaného dokazovania zistil, že k 15.09.2016 došlo k zosplateniu úveru na základe listinných dôkazov na čl. 13 a 13pv súdneho spisu v zmysle bodu 4 Zmluvy o úvere. Okresný súd konštatoval, že v danom čase zosplatenia úveru k 15.09.2016 musel byť žalovaný ako dlžník v zmysle § 53 ods. 9 OZ v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace. V zmysle zmluvy o úvere boli splátky splatné k 10. dňu v mesiaci, tzn. že žalovaný bol v omeškaní minimálne so splátkou

splatnou 10.06.2016, pričom podľa tvrdenia samotného žalobcu bol žalovaný v omeškaní už so splátkou splatnou 10.12.2015.

9. Okresný súd uviedol, že podľa § 103 OZ od zročnosti splátky splatnej 10.06.2016 začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota podľa § 101 OZ, koniec ktorej pripadol v zmysle § 122 ods. 2 OZ na deň 10.06.2019. Žaloba bola doručená súdu dňa 09.09.2019, t.j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty za účinnosti ust. § 54a OZ a okresný súd preto v zmysle tohto ustanovenia v spojení s § 103 a § 879v OZ nemohol premlčaný nárok žalobcovi priznať. Na podporu svojich záverov odkázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019, č. k. 41Co/69/2019-188 zo dňa 15.08.2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, ako aj na ďalšie rozhodnutia odvolacích súdov.

10. Okresný súd nepriznal žalobcovi ani nárok na zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, pretože počiatok plynutia premlčacej doby úrokov a úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky a úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. Odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010, sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014, 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005, ako aj na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach a v Prešove.

11. Vzhľadom na premlčanie nároku nepovažoval za hospodárne vykonať dokazovanie a súdnu kontrolu ohľadne neprijateľných zmluvných podmienok, ani ohľadom dodržania zákonnej náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy a nebolo potrebné zaoberať sa ani súladom výšky dohodnutých úrokov s dobrými mravmi, keď v zmluve o úvere dojednané úroky 28,68 % predstavovali podľa webovej stránky NBS viac ako 300 % obvyklých úrokov (9,32 %) v danom období. Napriek tomu, že žalovaný bol v konaní úspešný, pretože mu žiadne trovy nevznikli, okresný súd rozhodol, že mu nepriznáva nárok na ich náhradu.

12. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP, a to v rozsahu zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 508,66 Eur s príslušenstvom. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok nemožno žalobcovi priznať z dôvodu premlčania práva žalobcu. Poukázal na ust. § 565 OZ, podľa ktorého vzniká veriteľovi právo na zosplatenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Jedná sa o právo veriteľa a nie jeho povinnosť. Na ust. § 565 OZ nadväzuje § 53 ods. 9 OZ s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatenia dlhu. Žalobca v odvolaní vytýkal okresnému súdu, že sa dostatočne nezaoberal splnením podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ. Okresný súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zosplatenie celej pohľadávky. Žalobca nepredložil súdu výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatenie dlhu súd nemohol mať dokázané, že došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 10.12.2015 a že od tohto dátumu by mala plynúť 3-ročná premlčacia lehota. Žalobca odkázal na závery občianskoprávného kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, podľa ktorého právo veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatenie úveru do tej najbližšej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej splátky za predpokladu, že zároveň je dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 OZ.

13. Žalobca oznámil súdu v danej veci, že žalovaný sa dostal do omeškania neuhradením mesačnej splátky splatnej ku dňu 10.12.2015. Od tohto dátumu musí podľa § 53 ods. 9 OZ uplynúť lehota 3 mesiacov a zároveň veriteľ musí (preukázateľne) vyzvať dlžníka na úhradu dlhu a upozorniť ho na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Takúto výzvu žalobca súdu v konaní nepredložil. V zmysle záverov občianskoprávného kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici veriteľ mohol právo na zosplatenie využiť v obmedzenej dobe a ak ho nerealizoval do splatnosti najbližšej splatnej splátky po omeškaní 3 mesiacov so splátkou splatnou ku dňu 10.12.2015 do splatnosti splátky zo dňa 10.04.2016, nemohlo dôjsť k účinnému zosplateniu úveru. Z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 10.12.2015 a preto je potrebné podľa prvej vety § 103 OZ vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok.

14. Žaloba bola doručená súdu dňa 09.09.2016, t.j. v zmysle § 101 OZ si žalobca svoj nárok uplatnil v zákonnej 3-ročnej premlčacej dobe v rozsahu splatných mesačných splátok od 10.09.2016. Podľa žalovaného mal súd preto správne priznať žalobcovi uplatnený nárok minimálne v rozsahu sumy 508,66 Eur s prísľušenstvom, predstavujúcu splátku splatnú k 10.09.2016 a istinu splatnú po 10.09.2016 spolu s úrokom z omeškania. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

15. Na základe pokynu odvolacieho súdu, okresný súd uznesením č. k. 19Csp/75/2019-114 zo dňa 03.08.2020 vyzval žalobcu na doplnenie odvolania o uvedenie, či odvolanie voči zamietnutiu nároku smeruje aj voči úrokom a úrokom z omeškania a ak áno, z ktorých konkrétne určených súm, od ktorých konkrétne uvedených dátumov a za ktoré presne určené obdobia. Žalobca v podaní zo dňa 06.08.2020 na upresnenie rozsahu odvolania uviedol, že okrem sumy vo výške 508,66 Eur žiada priznať aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 508,66 eur od 10.09.2016 až do zaplatenia.

16. Žalovaný sa k podanému odvolaniu a jeho doplneniu nevyjadril.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Z obsahu spisu vyplýva uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. a žalovaným dňa 14.05.2013, na základe ktorej bol schválený žalovanému úverový rámec 5.000,- Eur, z ktorého vyčerpал 1.242,83 Eur a uhradil 1.142,41 Eur. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 28.09.2016 zosplatnil úver k dátumu 15.09.2016 (čl. 13 a 13 pv).

19. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný sa k žalobe, k prílohám a k skutkovým tvrdeniam žalovaného nevyjadril. V konaní nebolo sporné, ako správne konštatoval súd prvej inštancie, uzavretie zmluvy o úvere, výška čerpania a výška úhrady úveru zo strany žalovaného, nebola sporná skutočnosť o nesplácaní splátok riadne a včas a vzniku omeškania žalovaného už so splátkou splatnou od 10.12.2015. V konaní nebolo popreté ani skutkové tvrdenie žalobcu o zosplatnení úveru k 15.09.2016 na základe jeho listu zo dňa 28.09.2016.

20. Z obsahu spisu vyplýva aj to, že súd prvej inštancie výzvou zo dňa 26.09.2019 vyzval žalobcu okrem iného aj na predloženie výzvy a upozornenia dlžníka podľa § 53 ods. 9 OZ a na oznámenie, pre ktorú neuhradenú splátku a kedy splatnú, bol úver zosplatnený. Na túto výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 07.10.2019 v ktorom uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou ku dňu 10.12.2015. Upozornenie a výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ súdu napriek výzve nepredložil. Na základe ďalšej výzvy na späťvzatie žaloby z dôvodu premlčania nároku podľa § 54a OZ a na predloženie oznámenia podľa § 53 ods. 9 OZ žalobca uvedené oznámenie podľa § 53 ods. 9 OZ nepredložil, nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní ním uplatneného nároku a zdôraznil, že dodržal postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 OZ, keďže na základe predložených oznámení o vyhlásení mimoriadnej s platnosti úverov boli úvery veriteľom zosplatnené až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splatných splátok. Tvrdil, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 15.09.2016, kedy sa dlh žalovaného stal splatný v celom rozsahu a nasledujúci deň 16.09.2016 mohol svoje právo vykonať prvý raz a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 09.09.2019, bola podaná podľa § 101 OZ zák. v zákonnej 3-ročnej premlčacej lehote. Žalobca v tomto podaní zo dňa 06.11.2019 zotrval na žalobe v celom rozsahu vrátane svojich skutkových tvrdení o splnení zákonných požiadaviek podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

21. Podľa § 52 ods. 1 zák.č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len OZ) v znení účinnom ku dňu 14.05.2013 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 54a OZ v znení účinnom od 05.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

24. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Podľa § 879v OZ konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

28. Podľa § 151 ods. 1 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

29. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

30. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu voči napadnutému rozhodnutiu vychádzal zo skutkového stavu zisteného v dostatočnom rozsahu súdom prvej inštancie, a preto nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať.

31. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd preskúmal v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní.

32. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. V konaní a postupe súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami a nárokom žalobcu. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu, na základe ktorého žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

33. Pred posúdením dôvodov uvedených v odvolaní sa odvolací súd zaoberal najskôr rozsahom odvolania, v ktorom žalobca napádal rozhodnutie súdu prvej inštancie. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 770,66 Eur s príslušenstvom tak, ako je uvedené v bode 2. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Žalobca podal odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v rozsahu 508,66 Eur s príslušenstvom. Na výzvu okresného súdu doplnil, že žiada priznať sumu 508,66 Eur, ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 10.09.2016 až do zaplatenia. Z obsahu podaného odvolania a jeho doplnenia vyplýva, že žalobca namietol prvú výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia, v ktorej súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu, pričom odvolanie smeruje voči zamietnutiu v časti o zaplatenie 508,66 Eur s 5 % úrokom ročne z tejto sumy od 10.09.2016 až do zaplatenia.

34. Znamená to, že pokiaľ predmetom žaloby bol nárok na zaplatenie 770,66 Eur, potom ostala odvolaním nedotknutá prvá výroková veta o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie 262,- Eur s 23,76 % úrokom zo sumy 846,75 Eur od 16.09.2016 do 20.03.2019, zo sumy 770,66 Eur od 21.03.2019

až do zaplataenia. Nedotknutá ostala aj tá časť zamietnutia žaloby, v ktorej sa žalobca domáhal 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy prevyšujúcej čiastku 508,66 Eur od 16.09.2016 až do zaplataenia. Nedotknutá ostala preto tá časť zamietnutia žaloby, kde sa žalobca domáhal 5 %-ného úroku z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur až do sumy 1.010,66 Eur od 16.09.2016 do 22.09.2016, nedotknutá ostala zamietajúca časť v rozsahu 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur až do 980,66 Eur od 23.09.2016 do 22.11.2016, v časti 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur do 930,66 Eur od 23.11.2016 do 30.05.2017, v časti 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur až do 900,66 Eur od 31.05.2017 do 26.07.2017, v časti 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur do 870,66 Eur od 27.07.2017 do 20.03.2019 a v časti 5 %-ných úrokov z omeškania ročne zo sumy nad 508,66 Eur do 770,66 Eur od 21.03.2019 až do zaplataenia.

35. V rámci doplnenia odvolania žalobca uviedol, že žiada priznať sumu 508,66 Eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 10.09.2016 až do zaplataenia. V danom prípade treba zdôrazniť, že žalobca sa domáhal 5 %-ného úroku z omeškania pôvodne zo sumy 1.010,66 Eur (v ktorej je obsiahnutá aj čiastka 508,66 Eur napadnutá v odvolaní), avšak od dátumu 16.09.2016. Pretože v spotrebiteľských vzťahoch v zmysle § 294 CSP, ako ani v rámci odvolacieho konania podľa § 371 CSP, zmena žaloby prípustná nie je, odvolací súd takto doplnené odvolanie v časti požadovaných úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 508,66 Eur od 10.09.2016 do 15.09.2016 považoval za zmenu žaloby, ktorá je neprípustná, a preto ju v prvej výrokovej vete tohto rozhodnutia nepripustil.

36. Po takto zistenom rozsahu odvolania, ktorým je zamietnutie žaloby v rozsahu 508,66 Eur s 5 %-ným úrokom z omeškania od 16.09.2016 až do zaplataenia (v rozsahu navrhovanej zmeny 5 %-ných úrokov z tejto čiastky od 10.9.2016 do 15.9.2016 odvolací súd zmenu žaloby nepripustil) odvolací súd posudzoval odvolacie dôvody uvedené žalobcom v odvolaní, s ktorými sa nestotožnil.

37. Súd prvej inštancie správne posúdil vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľský vzťah na základe zmluvy o úvere podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie procesne správne postupoval, keď nemal za sporné skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že jeho právny predchodca k 15.09.2016 zosplatnil úver, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 28.09.2016.

38. Žalobca uplatnil svoj nárok na základe vlastného skutkového tvrdenia o zosplatnení úveru k dátumu 15.09.2016. Aj napriek tomu, že bol vyzvaný súdom prvej inštancie na späťvzatie žaloby z dôvodu možného premlčania ním uplatneného nároku, žalobca s takýmto posúdením nesúhlasil a naopak, vo svojom vyjadrení zo dňa 06.11.2019 opätovne potvrdil svoje skutkové tvrdenie a zotrval na ňom, že došlo pri predčasnom zosplatnení úveru k riadnemu postupu a dodržaniu podmienok podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Na základe tohto skutkového tvrdenia sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia sumy 770,66 Eur s príslušenstvom. Žalovaný žiadne skutkové tvrdenia, t. j. ani tvrdenie žalobcu o zosplatnení úveru a ani tvrdenie o splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 s použitím § 565 Občianskeho zákonníka nepoprel.

39. Postup súdu prvej inštancie, keď vychádzal z nepopretých skutočností, ktoré nie sú sporné v zmysle § 151 ods. 1 s použitím § 186 ods. 2 CSP, bol správny. Ak nedošlo k popretiu skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovaného, potom súd prvej inštancie nepochybil, keď v zmysle § 186 ods. 2 CSP z takto nepopretého tvrdenia o zosplatnení úveru a splnení podmienok na zosplatnenie vychádzal. Správny je aj jeho záver v tom, že ak podľa samotného tvrdenia žalobcu, ktoré popreté zo strany žalovaného nebolo, došlo k splneniu predpokladov na zosplatnenie úveru k dátumu 15.09.2016, potom musel bol žalovaný ako dlžník v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v omeškaní so zaplataením splátky viac ako 3 mesiace, t. j. tej splátky, ktorá bola splatná dňa 10.06.2016, keďže bola dohodnutá splatnosť splátok k 10. dňu v mesiaci, čo sporné nebolo. Správne súd prvej inštancie posúdil aj tú skutočnosť, že podľa samotného tvrdenia žalobcu, ktoré opätovne popreté zo strany žalovaného nebolo, bol žalovaný v omeškaní už so splátkou splatnou k 10.12.2015. Na základe uvedených skutkových tvrdení žalobcu, nepopretých zo strany žalovaného, potom vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní aj so splátkou splatnou ku dňu 10.06.2016. Podľa tvrdenia žalobcu boli splnené predpoklady na zosplatnenie úveru k 15.09.2016, t. j. žalovaný bol v omeškaní aj so splátkou splatnou ku dňu 10.06.2016. Na základe tvrdení samotného žalobcu, ktoré neboli popreté zo strany žalovaného, vychádzal súd prvej inštancie z tejto nepopretej, t. j. nespornej skutočnosti, že došlo k zosplatneniu úveru na základe omeškania splátky splatnej ku dňu 10.06.2016. Záver okresného súdu o premlčaní žalobcom uplatneného nároku na

základe tvrdeného a nepopretého zosplatnenia úveru k 15.09.2016 je správny, keďže 3-ročná premlčacia lehota uplynula dňom 10.06.2019 a žaloba bola doručená súdu dňa 09.09.2019.

40. Záver okresného súdu o začiatku plynutia premlčacej lehoty pri zosplatnení celého úveru od zročnosti tej nesplatennej splátky úveru (10.06.2016), pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh je správny a je v súlade so závermi občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, ako aj v súlade s právnym názorom odvolacieho senátu, pričom odvolací súd sa nemá dôvod odchyliť od svojej rozhodovacej praxe (viď napr. rozhodnutie 43Co 56/2019 zo dňa 01.08.2019).

41. Súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 879v, § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a jeho záver o premlčaní žalobcom uplatneného nároku na základe skutkových tvrdení samotného žalobcu a ich nepopretia zo strany žalovaného je správny a odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie súdu prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí.

42. S odvolacími dôvodmi uvedenými žalobcom v odvolaní sa odvolací súd nemohol stotožniť. Žalobca fakticky vytyka súdu prvej inštancie, že súd vychádzal zo skutkových tvrdení, ktoré žalobca sám uviedol v žalobe a ktoré zopakoval aj vo svojom vyjadrení zo dňa 06.11.2019. Žalobca teda vytykal súdu prvej inštancie, že súd vychádzal z vlastných skutkových tvrdení žalobcu, ktoré neboli popreté žalovaným. Odvolací súd pripomína, že žalobca má v kontradiktórnom konaní podľa CSP povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť preukázať svoje tvrdenia. V prípade ak sa jedná o nespornú skutočnosť, v danom prípade viackrát zdôrazňujúce tvrdenia žalobcu o splnení predpokladov na zosplatnenie úveru k 15.09.2016, pričom toto tvrdenie žalovaný nepoprel, potom súd prvej inštancie nepochybil, keď pri posudzovaní nároku žalobcu vychádzal z tohto skutkového tvrdenia žalobcu nepopretého žalovaným, čo je v súlade s ust. § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP. Žalobca v odvolaní fakticky popiera vlastné skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a v podaní zo dňa 06.11.2019. Takejto procesnej obrane žalobcu uvedenej v odvolaní, kedy popiera vlastné skutkové tvrdenia, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, nemohol odvolací vyhovieť.

43. Žalobca namietal, že (žalobca) nepredložil výzvy, ktorými mal upozorniť žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a súd nemohol mať dokázané, že došlo k splatnosti celého úveru z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 10.12.2015. Odvolací súd na tomto mieste opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie vychádzal z nepopretého skutkového tvrdenia samotného žalobcu nielen o zosplatnení úveru k 15.09.2016, ale aj z jeho tvrdenia z podania zo dňa 06.11.2019 o tom, že boli splnené predpoklady podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka na to, aby k predčasnému zosplatneniu došlo. Žalovaný tieto skutkové tvrdenia nenamietal. Súd prvej inštancie preto nepochybil, keď vychádzal z nepopretej skutkovej okolnosti, ktorú považoval za nespornú a z ktorej sa vychádza a ktorá z tohto dôvodu nebola predmetom osobitného dokazovania. Navyše treba zdôrazniť, že súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní premlčania a určenia začiatku plynutia premlčania zo splatnosti splátky splatnej ku dňu 10.06.2016, pričom jej neuhradenie vyplýva z tvrdenia samotného žalobcu, ktorý uviedol na výzvu súdu, že žalovaný bol od 10.12.2015 v omeškaní, z čoho vyplýva, že neuhradil ani splátku splatnú dňa 10.06.2016.

44. Tvrdenie žalobcu, že okresný súd nemohol dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 10.12.2015 nie je správne, pretože súd prvej inštancie vychádzal zo zročnosti dlhu z dôvodu neuhradenia splátky splatnej ku dňu 10.06.2016, od ktorého počítal aj začiatok plynutia 3 ročnej premlčacej lehoty. Vychádzal pritom zo samotného tvrdenia žalobcu o splnení podmienok na zosplatnenie úveru k 15.09.2016, ktoré popreté nebolo. V konečnom dôsledku samotný žalobca v odvolaní namietal svoje skutkové tvrdenia, neunesenie svojho dôkazného bremena, pričom žalovaný tieto skutkové okolnosti nenamietal. Je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k žalobcovi sa nemôže jednať o prekvapivé rozhodnutie zo strany súdu prvej inštancie, keďže uznesením zo dňa 15.10.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby z dôvodu predbežného posúdenia jeho nároku ako premlčaného a napriek takémuto upozorneniu a výzvy súdu žalobca trval na svojich skutkových tvrdeniach o tom, že došlo k zosplatneniu celého úveru a že boli splnené aj podmienky podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

45. Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že súd prvej inštancie nemohol mať preukázané jeho skutkové tvrdenia nepopreté zo strany žalovaného sa vymyká z rámca bežnej procesnej obrany a procesných prostriedkov, ktoré sú umožnené konkrétnej strane sporu uplatniť. Žalobca v odvolaní fakticky nahrádza popretie skutkových tvrdení zo strany žalovaného a v konečnom dôsledku namietal neunesenie svojho

dôkazného bremena, namietal a popieral vlastné skutkové tvrdenia. Súd prvej inštancie nepochybil, keď vychádzal z nepopretých, t. j. nesporných skutkových tvrdení samotného žalobcu. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody preto odvolací súd nemohol považovať za relevantné a vyhodnotil ich ako účelové, ktoré sú v rozpore s procesným postavením žalobcu v spore, keď žalobca napáda a spochybňuje vlastné skutkové tvrdenia a spochybňuje vlastnú dôkaznú situáciu.

46. Keďže súd prvej inštancie správne vychádzal z nesporných a nepopretých skutkových tvrdení o zosplatnení úveru, správne vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný a jeho rozhodnutie o zamietnutí žaloby v celom rozsahu je správne. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v prvej výrokovej vete v rozsahu podaného odvolania potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

47. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne aj v druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, v ktorej okresný súd žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, hoci žalovaný bol v konaní úspešný, a to z dôvodu, že žalovanému v prvostupňovom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto potvrdil napadnuté rozhodnutie aj v druhej výrokovej vete ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

48. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nepriznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi, pretože žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

49. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).